

نامه احمدی نژاد به بوش کمکی به بهبود روابط ایران و آمریکا نمی‌کند

دبیر کل نهضت آزادی ایران

تهران، خبرگزاری کار ایران، ۱۳۸۵/۲/۲۱

دبیرکل نهضت آزادی ایران: در گفتمان دیپلماسی دنیا از رییس‌جمهوری توقع این نیست که به عنوان یک قدیس، رهبران کشورهای جهان را به معنویت دعوت کند

ابراهیم یزدی با حضور در غرفه "ایلنا" در دوازدهمین نمایشگاه مطبوعات و خبرگزاری‌ها در گفت‌وگو با خبرنگار "ایلنا"، گفت: بنده این امر را که احمدی‌نژاد طی نامه‌ای به آمریکا بخواهد باب گفت‌وگو را باز کند، مثبت ارزیابی می‌کنم. من نامه ایشان را خواندم و از متن نامه خوشحال شدم اما بر این باور هستم که این نامه نه تنها کمکی به بهبود روابط ایران و آمریکا نخواهد کرد، حتی موجب جلب نظر افکار عمومی مردم جهان نسبت به این موضوعات نیز نخواهد شد.

وی افزود: در یک مقطع امام خمینی چنین نامه‌ای می‌نوشت که ایشان به عنوان رهبر انقلاب دارای ویژگی‌هایی بود که انقلاب را رهبری کرده و در اذهان بسیاری از مردم به عنوان یک قدیس شناخته شده بود و می‌توانست چنین سخن بگوید اما رییس‌جمهوری با این سن و سال و این سوابق در مقامی نیست که بخواهد چنین چیزهایی بنویسد.

یزدی با اشاره به اینکه از متن نامه دکتر احمدی‌نژاد خوشحال شده است، گفت: ما می‌توانیم لیستی از مسائل موجود در آمریکا مبنی بر فساد، فقر و انحرافات سخن بگوییم اما من به عنوان یک ایرانی از آقای احمدی‌نژاد سوال می‌کنم آقای رییس‌جمهور! شما در نامه به آقای بوش نوشتید در آمریکا گردش اطلاعات درست صورت نمی‌گیرد، آیا در کشور ایران صورت می‌گیرد؟ آیا در کشور ما روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها آزاد هستند؟ آیا در ایران افراد به جرم اظهار عقیده به زندان نمی‌روند؟

یزدی ادامه داد: آقای احمدی‌نژاد شما از فقر در آمریکا سخن گفتید، به طور قطع در آمریکا فقر وجود دارد اما هیچ‌گاه در آمریکا کارگرانی را که به خاطر ازدیاد حقوق خود اعتصاب می‌کنند، به زندان نمی‌اندازند اما در ایران ما که شما با شعار عدالت‌محوری رییس‌جمهور آن هستید، هنگامی که کارگران برای اعتراض به ۱۰ ماه حقوق عقب‌مانده خود تجمع می‌کنند یا کارگران شرکت واحد برای ازدیاد حقوق اعتصاب می‌نمایند، با زبان زور با آنها برخورد می‌شود؛ این در محور عدالت علوی نیست.

دبیرکل نهضت آزادی ایران گفت: می‌خواهم به صراحت به آقای رییس‌جمهور بگویم، آقای رییس‌جمهور! شما حرف‌های خوبی زده‌اید اما آیا شما مردم را به خوبی دعوت می‌کنید اما یادتان می‌رود که خودتان باید اینها را عمل کنید. دو صد گفته چون نیم‌کردار نیست. شما در ایران گروه‌هایی مثل نهضت آزادی را پس از ۴۵ سال حق داشتن روزنامه یا دفتر ندارد، حتی جلسات منزل را مزاحم می‌شوند، آن گاه چگونه می‌خواهید دنیا به سخنان شما توجه کند؟